

rigtignof undertiden, som om de Opraab, der blive udstedte i saa Henseende, blive motiverede ved, at Forsvarsvæsenet var Noget, som Lovgivningsvæsenet stammelig forsømte, men det siger man vel kun, fordi man ikke er rigtig underrettet, thi var man rigtig underrettet derom, saa kunde man jo ikke tale saaledes. — Endelig er der en anden Udtalelse af den ærede Minister, som jeg ikke skal undlade at omtale, og det er Slutningen, hvor det, efter at Bevillingens Størrelse er ansat til 4,100,000 Kr., hedder, hvad den ærede Krigsminister jo nu ogsaa htrrede i sit Foredrag, at en Del af disse Penge ville komme vor egen Industri og vore egne Arbeidere til Nytte. Ja, det er Noget, som vi meget ofte hører, at Fæstninger, Forsvarsvæsenet overhovedet, særlig er i Arbeidernes Interesse, ja, vi have jo endog set en Adresse her til Thinget fra Arbeidere, gaaende ud paa, at vi endelig maatte bevilge Befæstninger for at skaffe Arbejderne Noget at bestille. Jeg tror, at den Grund ikke er heldig at bruge til Fordel for Forsvarsvæsenets Fremme, at det netop skulde være i Arbeidernes Interesse, thi man kunde saa med samme Ret sige, at naar der faldt en rigtig god Sne, som standfede Trafikken paa Banerne, var det ogsaa i Arbeidernes Interesse, thi der følger jo altid meget Arbeide ovenpaa Sliet. Men det er jo egentlig ikke det, man kalder produktivt Arbeide, som de Kapitaler, der udgives til Forsvarsvæsenet, Forsvarsubgifter, Fæstninger osv., skabe; det Slags Arbeide, der ophobes paa denne Maade ved Anvendelsen af slige Kapitaler, er nemlig ikke stikkede til at skabe nyt Arbeide. I den Henseende staa Udgifterne til Forsvarsvæsenet fuldstændig i Lighed med Naturulykker, som dog ogsaa kunne skabe Arbeide, men som vi dog Alle ønske maa blive langt borte. Jeg tror, at hvis Arbeiderespørgsmaalet kunde løses ved, at vi bleve en lille Fæstningsstat, vilde den ærede Krigsminister være udmærket paa sin Post, men skal Arbeiderespørgsmaalet løses ad den Vej, er det min fulde Overbevisning, saa vil det aldrig blive løst. Det kan imidlertid ikke løses ved en enkelt Foreanstaltning og vel mindst af Noget ved saadanne. Det er en Kjendsgjerning, der skal slaas fast, at Militarisme og Arbeiderespørgsmaals Løsning staa i diametral Modsetning til hinanden. Man kan sige, ja, det kan være nødvendigt — jeg er ikke sagthndig — enten af politiske, eller af hvilke andre Grunde man nu vil anføre derfor, men jeg tror ikke, at den ærede Krigsminister gjør Ret i, naar han vil have disse Sager frem, at slaa paa, at vi Intet have, eller at vi skulle gjøre det af Hensyn til Arbejderne, thi det er den

Slags Grunde, særlig den sidstnævnte, som kun kunne blænde de Oberfladiske eller sætte Folt Blaar i Dinene, men som, naar de nærmere blive belyste, selv med en svag Ekstertante ville vise sig at være af den Slags, der ikke kunne være i Arbeidernes Interesse. Det er kun denne Bemærkning, jeg har fundet Anledning til at gjøre, men jeg beder den opfattet saaledes, at jeg hverken har udtalt mig for eller imod det foreliggende Forslag. Jeg vil først høre de Sagthndiges Udtalelser for og imod for det efter at indtage mit Standpunkt.

Krigsministeren (Bachson): Jeg skal kun gjøre et Par korte Bemærkninger. Jeg skal først til det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) med Hensyn til Forsøgene i Châlons sige, at jeg ganske vist har læst det samme Stykke som han — jeg kunde høre det af visse Ting, han anførte, at det maatte være den samme Artikel, jeg har læst — men jeg tror, at de Konklusioner, det ærede Medlem drog af disse Forsøg, beror paa en Misforstaaelse. Der er Tale om to Ting i Frankrig med Hensyn til den militære Udvikling: et nyt Gevær og et nyt Sprængstof, og hvad enten nu Forberlingen ligger det ene eller det andet Sted, er det vist, at der har fundet en Forberling Sted, naar der tales om Sprængstof i Projekttilerene. Det er nemlig ikke til Geværer, man har indført dette Sprængstof. Det er til Sprængladninger i Granater, at man har indført det. Og det er almindelig bekjendt, at man i Frankrig er kommen til det samme Standpunkt paa Geværernes Omraade, som man er kommen til hos os. Medens man i Tyskland har nøiedes med at omdanne sit Mausergevær til et Magasingevær med samme Kaliber, er man i Frankrig kommen saa vidt, at man er ved at faae et Gevær med lille Kaliber, der imidlertid staar betydelig over det tydske, saaledes som ogsaa vort vil gjøre. Men medens man i Tyskland allerede har faaet sine Geværer fuldstændig omdannede, vil Frankrig først faae sin Hær bevæbnet med det nye Gevær om nogle Aar. Tyskland er altsaa i saa Henseende kommen forud for Frankrig. Det er som sagt Noget, som er almindelig bekjendt, at man i Frankrig har løst Geværspørgsmaalet paa en lignende Maade, som det er bleven løst her hjemme, men om man i Frankrig netop er kommen til ganske det samme Resultat, er naturligvis Noget, som Ingen kan vide. Man har gjort Forsøg paa at komme til Kundskab derom, men har ikke kunnet faae Noget at vide, hele denne Sag er selvfølgelig bleven holdt hemmelig. Hvis man imidlertid skulde tænke paa